

« Goede en getrouwe dienaar, treed binnen in de vreugde van de Heer ». (Evang.)

DANKBAAR AANDENKEN AAN
DE HEER

Willem, Hubert VAN DEN BOSSCHE

weduwnaar van Emma VAN DER VEEKEN,

Veldwachter op rust - Oudstrijder 1914-1918
Vuurkruiser - Oorlogsinvalide - Vereerd met
het Oorlogskruis met Palm en verschillende
andere Militaire en Burgerlijke Eretekens.

Geboren te Ophasselt op 10 april 1896 en
godvruchtig overleden te Opbrakel in de kliniek
St.-Franciscus op 1 februari 1981,
gesterkt door de HH. Sakramenten en de
Pauselijke Zegen.

Bijna dag op dag, een jaar geleden, is
moeder hier stil en bescheiden, dankbaar
en gelaten, van ons heengegaan... Op hoge
leeftijd werden beiden getroffen door een
gelijkaardig ongeval, dat gezien hun ouderdom
bijna altijd fataal eindigt, spijs alle
goede zorgen.

Oud worden is het verlangen van elkeen,
oud zijn kan wel eens ontgoochelen, want
met de jaren komt gewoonlijk de aftakeling
van zintuigen en vitale krachten. Gelukkig
dan de man die alsdan nog een thuis heeft,
waar hij omringd en verzorgd wordt door de
erkentelijke genegenheid en toewijding van
dankbare kinderen, hij kan nog roemen op
een serene levensavond.

Hubert was en bleef een gelukkig man tot
op hoge leeftijd. Met fierheid kon hij trouwens
terugblikken op een lang en verdien-

stelijk leven. Als jonge man heeft hij de
oorlog actief meegemaakt, met alle gevaren
en ontbering van de ijzervlakte, waar hij
als invalide, getekend bleef voor het leven.
Hij was een man van plicht, van trouw en
kameraadschap. Zijn Oudstrijdersbond droeg
hij een warm hart toe, waar hij met spijt
zovelen reeds zag heengaan.

Vóór de tweede oorlog was hij de man
op de geschikte plaats om als veldwachter,
vooral tijdens de oorlog en de jaren daarna
te fungeren. Recht van aard, plichtsbewust
en stipt, met orde en tucht, heeft hij zijn
dorp gediend, vriendelijk en dienstvaardig
voor iedereen. Hij was geëerd en
gewaardeerd door zijn medemensen.

Op de eerste plaats was hij zijn leven
lang een goede en getrouwe echtgenoot,
een zorgzame huisvader. De kinderen heeft
hij door zijn voorbeeld de weg gewezen naar
het uiteindelijke doel van ons leven.

Hij was een goed kristen en een trouwe
kerkganger tot het einde toe. Moge hij nu
in de dagen van Lichtmis, het eeuwige Licht
tegenmoet gaan en in de eeuwige geborgenheid
van Gods liefde worden opgenomen.

Mijn kinderen en kleinkinderen allen een
warm woord van dank voor alles. Blijft uw
ouders gedenken in uw gebeden, volgt ons
in het spoor van het kristelijk leven.

De families

VAN DEN BOSSCHE, VAN DER VEEKEN,

danken U voor de blijken
van kristelijke deelneming.

Namis : zondag 1 maart 1980 te 10 uur.

Begrafenissen « Raoul », Brakel